

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 26

Het Goddelijk voornemen

Met al het werk dat God heeft gedaan voor de mensheid, nu doet voor de mensheid en nog zal doen voor de mensheid, bestaat een uitdrukkelijk doel, een vast voornemen. Om het zo eenvoudig mogelijk te formuleren: Zijn oogmerk bij al Zijn werk is een volk voort te brengen dat Hem kent, dat Hem begrijpt, dat Hem liefheeft en dankbaar is, een volk waaronder Hij met vreugde kan wonen en dat Hij om Zich heen kan verzamelen met het oog op een groter programma ten behoeve van het heelal.

Wanneer men de Bijbel zorgvuldig vanaf Genesis tot Openbaring doorleest, zal men ontdekken dat dit doel wordt bereikt en realiteit wordt in Openbaring 21. Daar, onder een nieuwe orde die aangeduid wordt als 'een nieuwe hemel en nieuwe aarde' wordt de tabernakel van God gezien bij de mensen, Hij woont (tabernakelt) onder hen, zij zijn Zijn volk en Hij is hun God. Tot zo ver brengt Openbaring ons, maar toch kunnen we zonder meer een stap verder zetten en ons een groot goddelijk voornemen voorstellen waarbij de mensheid wezenlijk zal zijn betrokken, als mensen die aan het werk zijn en niet als mensen aan wie God werkt. Met een tabernakel (*SKĒNOS*) wordt in de Schrift, als het figuurlijk gebruikt wordt, altijd het centrum van activiteit aangeduid en het kan niet zo zijn dat God een dergelijk centrum doet ontstaan en het niet gebruikt.

God zal deze aarde en de mensheid die Hij daarop heeft gevormd als het centrum van goddelijke activiteit gebruiken om Zijn programma voor het heelal uit te voeren. De aarde met de mensheid daarop zullen uiteindelijk de middelaarsplaneet en het middelaarsvolk worden. Als deze gezegende toestand is bereikt, zal geen mens ooit meer zeggen: 'onze Vader die in de hemelen zijt,' want dat zal niet langer waar zijn. Hij zal het centrum van Zijn activiteiten hebben verplaatst van de engelen in de hemel naar de mensen op de aarde. U en ik zullen vanzelfsprekend op deze aarde zijn als dit doel wordt bereikt. 'De aarde is des Heren.' Zij zal een geweldige

toekomst tegemoet gaan; eerst onder Gods heerschappij; vervolgens onder de parousia van Christus; en uiteindelijk als tabernakel van God. Haar toekomstige gezegende toestand, zelfs die onder de heerschappij van God, gaat ons voorstellingsvermogen op dit moment te boven. We kunnen dan wel niet in staat zijn het te bevatten, maar over de lange termijn kunnen we zeggen: 'wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont' (II Petr. 3:13).

We moeten evenwel bedenken dat deze proefondervindelijke en buitengewone kennis van God niet in korte tijd of door een enkele ervaring wordt bereikt. Deze aarde en allen die daarop verblijven moeten twee lange perioden van kennelijke goddelijke activiteit meemaken. Deze twee perioden kunnen heel goed twee onderwijsperioden in de school van God worden genoemd. In deze perioden zal de mensheid worden klaargemaakt voor haar plaats in de nieuwe aarde door een lang proces van onderwijs, ervaring en ontwikkeling.

De eerste van deze twee grote perioden van kennelijke goddelijke activiteit wordt in de Schrift met veel namen aangeduid, maar de allesomvattende beschrijving is het koninkrijk van God. Het woord koninkrijk betekent volgens de *Encyclopedia Britannica* 'heerschappij en niet een geografisch gebied, noch het volk dat in dat koninkrijk woont, maar de activiteit van de koning zelf, het uitoefenen van zijn soevereine macht.' Het koninkrijk van God is de heerschappij van God en het is van toepassing op die periode waarin een bedeling van goddelijke heerschappij werkelijkheid is geworden op aarde, hoewel dit niet helemaal het gebruik ervan in de Schrift dekt. De term wordt niettemin toegepast op een begrensde tijd in de toekomst waarin de aard van het goddelijk bewind zodanig zal zijn dat deze periode méér dan alle andere met recht de buitengewone titel 'het koninkrijk Gods' kan krijgen.

Op welke wijze God in het verleden ook heeft geregeerd of in welke mate, welke gebeurtenissen in het verleden ook aangewezen kunnen worden als goddelijke heerschappij in werking (zoals de verwoesting van Sodom), er zal een tijd komen waarin God de aarde volkomen en zó volledig zal regeren, dat deze tijd in de Bijbel, en ook wij zouden dat moeten doen, het koninkrijk Gods wordt genoemd. Dat is de tijd waarvan de Psalmist profetisch sprak toen hij zei: 'het koninkrijk is des HEREN, Hij is heerser over de volken' (Ps. 22:29). 'Dat de natiën zich verheugen en jubelen, omdat Gij de volken in rechtmatigheid richt, en de natiën op de aarde leidt' (Ps. 67:5).

Het koninkrijk van God begint met Gods overname van de heerschappij over de aarde en allen die daarin wonen, zowel levenden als doden. Dat kan op elk moment gaan gebeuren. Er zijn geen gebeurtenissen die daaraan vooraf moeten gaan en geen tekenen die wijzen op de komst

ervan. Alles wat God moet doen is spreken en alle mensen zullen onder Zijn heerschappij zijn. Hij zal evenwel meer doen dan alleen spreken. Hij zal de wereld verlichten (Ps. 97:4). Hij zal van Zijn Geest uitstorten over alle vlees (Joël 2:28). De heerlijkheid van de Heer zal worden geopenbaard en alle vlees zal het zien in dezelfde mate en op dezelfde tijd (Jes. 40:5). Hij zal ervoor zorgen dat het oordeel uit de hemel wordt gehoord; de aarde zal vrezen en rustig worden (Ps. 76:9).

De komst van Gods heerschappij brengt grote zegeningen van licht, kennis, waarheid, ja zelfs de gave van een volmaakte gezondheid voor ieder mens op aarde. Er bestaat echter geen proclamatie van amnestie voor mensen zoals afgodendienaars, dieven, dronkaards, lasteraars, of afzetter. Zij zullen geen plaats of erfdeel hebben in het koninkrijk van God (I Cor. 6:9-11). God zal elk lid van het menselijk geslacht dat geleefd heeft vanaf Adam afzonderlijk oordelen, te beginnen bij al de levenden om vast te stellen wie toegestaan zal worden door te gaan met leven op deze aarde onder Zijn weldadige heerschappij; dan zal van al de doden worden bepaald wie zal opstaan van tussen de doden om op aarde te leven op die heerlijke dag (II Tim. 4:1).

Allen die blijven leven en allen die zijn opgewekt uit de dood zullen dan in de school van God zijn. Deze onderwijstermijn duurt eeuwen en wordt afgerond met een examen waarin ieder mens die op aarde leeft, beproefd zal worden (Openb. 3:10). Deze periode van beproeving wordt gewoonlijk 'de grote verdrukking' genoemd want dat is precies wat het is voor het volk Israël en het zal ieder mens op aarde op de proef stellen. Het is een periode waarover heel verkeerde dingen worden beweerd, die in de verkeerde tijd wordt gesitueerd en die zeer verkeerd wordt begrepen. Deze tijd komt aan het einde van een lange periode van het koninkrijk en het schift allen die God dan niet kennen en die het evangelie van de Here Jezus Christus dan niet gehoorzaam zijn (II Thes. 1:8-9). Tegen die tijd zullen dat er niet veel mogen zijn en zij worden vernietigd omdat zij niet aan de eisen voldoen voor de volgende grote onderwijsperiode, de duizend jaar van de parousia (persoonlijke aanwezigheid) van de Here Jezus Christus.

In voorgaande studies (*Seed & Bread* nummer 24) is aangetoond dat het woord *PAROUSIA* een technische uitdrukking is die aangeeft, wanneer het voor levende wezens wordt gebruikt, dat het om iemands persoonlijke aanwezigheid gaat, om wie hij is en wat hij doet bij het vervullen van zijn taak of opdracht. Laat ons hieraan denken.

Jezus Christus is de Uitdrukking (Logos) van God (Joh. 1:1). Als Hij persoonlijke aanwezig is als de Uitdrukking, zal God volledig worden geopenbaard aan de mensheid gedurende duizend jaar.

Jezus Christus is de Waarheid en de woorden die Hij spreekt zijn waarheid. Als Hij persoonlijk aanwezig is als de Waarheid, kan geen misvatting of leugen daar een plaats krijgen (Joh. 14:6).

Jezus Christus is het Leven (Joh. 14:6) en de dood kan geen plaats vinden als Hij aanwezig is als het Leven. Hij kwam nooit in contact met een dode persoon, tenzij Hij hem opwekte.

Jezus Christus is de Uitlegger van God (Joh. 1:18). Daarom zal God naar waarheid worden uitgelegd en verklaard aan de mensheid gedurende duizend jaar. Er zal voor niemand meer enige verkeerde opvatting over God mogelijk zijn.

Jezus Christus is de Zoon van God (Joh. 1:34). De meest op de voorgrond tredende gedachte in het woord *zoon* (*HUIOS*) is vertegenwoordiging. Als Zoon van God vertegenwoordigt Hij God bij de mensen en als Zoon des mensen vertegenwoordigt Hij de mens bij God. Deze regeling zal zijn tot uiterste perfectie komen gedurende Zijn parousia en het resultaat zal zijn dat men de Godheid begrijpt op een wijze zoals de mens nooit eerder heeft gekend.

Jezus Christus is het Beeld Gods. Een beeld maakt wat onzichtbaar en onbegrijpelijk is zichtbaar en werkelijkheid. De Zoon van God is de zichtbare, tastbare belichaming van de Godheid. In Hem woont in essentie van de gehele volheid der Godheid (Col. 1:15; 2:9). Alleen in Hem kan God worden gezien. En Hij zal persoonlijk aanwezig zijn gedurende duizend jaar om alles te volbrengen wat verwacht mag worden van iemand die deze positie bekleedt.

Het zou eenvoudig zijn door te gaan en uit te weiden over elk van de ambten die God Hem gegeven heeft. Elk daarvan zou wat toevoegen aan de heerlijkheid van Zijn persoonlijke aanwezigheid. Want in die duizend jaar van Zijn parousia wordt de mensheid zo veel kennis en begrip over God geschonken als maar enigszins mogelijk is voor eindige wezens.

Uit wat al is verteld kunnen we eenvoudig zien dat de mensheid niet klaar is voor de parousia van Jezus Christus. We zijn nog hooguit in de basisklassen als het gaat om onze kennis en erkenning van God en we zijn zonder twijfel nog verre van klaar voor de postdoctorale cursus in de aanwezigheid van de Meesterleraar.

In alle tijden en onder alle omstandigheden heeft God de mens de hoop voorgehouden dat zij zouden leven op deze aarde in de dag waarop God regeert. 'Want boosdoeners worden uitgeroeid, maar wie de HERE verwachten, zij zullen de aarde beërven,' (Ps. 37:9) luidt Zijn belofte. 'Beërven' betekent een plaats hebben en ergens aandeel in krijgen. 'De door Hem gezegenden krijgen een aandeel van het land,' (Ps. 37:22) zegt Hij ons in dezelfde Psalm. Voor velen die onder de doden zijn is hiervoor

een opstanding nodig zodat zij toegang kunnen krijgen tot het eerste semester van Gods grote school.

Bij het koninkrijk van God behoren grote zegeningen voor de aarde en allen die daarop leven, maar, zoals eerder gezegd, zal aan sommigen die dan leven worden geweigerd in leven te blijven om daarvan te genieten. Elk individu zou moeten doen wat nodig is om zich ervan te verzekeren dat hij door mag leven als hij zich onder de levenden bevindt en de garantie heeft van de opstanding als hij onder de doden is. God heeft hierover een boek laten schrijven. Hij verklaart van het evangelie van Johannes: '... maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam' (Joh. 20:30,31).